

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

ת"ע 58269-02-24 פלונית נ' האפוטרופוס הכללי במחוז דרום ואח'

מספר בקשה: 14

לפני כבוד השופט רמי בז'ה

מבקשת:

פלונית

ע"י ב"כ עוה"ד בובה לוי

נגד

משיב:

פלוני

ע"י ב"כ עוה"ד רותם גליקסברג

בעניין: עיזבון המנוח

החלטה

עניינה של החלטה זו בבקשת המבקשת בגדרה עתרה להורות לבאת כח המשיב לחדול מהמשך ייצוגו בהליכים המתנהלים בפני בקשר לצוואתו של המנוח --- (להלן: "המנוח"), וזאת על יסוד הוראות כלל 36 לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), תשמ"ו-1986.

תמצית העובדות הרלוונטיות

1. המנוח הינו בנו של המשיב ובעלה לשעבר של המבקשת.
2. המבקשת והמנוח (להלן: "בני הזוג") נישאו זל"ז בשנת 2012. מנישואין אלה נולד לבני הזוג בן משותף (להלן: "הקטין").
3. נישואיהם של בני הזוג נקלעו לכלל משבר בעת שהתגוררו בארה"ב, והתנהלו ביניהם הליכים משפטיים הן בארה"ב והן בבית הדין הרבני בישראל, בתביעת גירושין שהגיש המנוח כנגד המבקשת ביום 13.4.2021.
4. כן התנהלו גם הליכים בבית משפט זה. זאת לאחר שביום 30.11.2021 הגישה המבקשת לבית משפט זה תביעה לפסק דין הצהרתי רכוש ופירוק שיתוף כנגד המשיב (תמ"ש 72598-11-21- להלן: "התביעה הרכושית"). בהתאם להחלטות שניתנו על ידי, הגישה המבקשת כתב תביעה מתוקן אליו צורף גם המנוח כנתבע נוסף.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

ת"ע 58269-02-24 פלונית נ' האפוטרופוס הכללי במחוז דרום ואח'

- 1
- 2 5. לדאבון הלב, המנוח, נרצח ביום 7.10.2023 בידי בני עוולה, בצוותא עם אחיו, במהלך לחימה מול
- 3 חוליות מחבלים במקום מגוריהם.
- 4
- 5 6. ביום 2.11.2022 חתם המנוח על צוואה נשוא ההליך שבפני (להלן: "הצוואה"). המדובר בצוואה
- 6 בעדים כמשמעותה בסעיף 20 לחוק הירושה, אשר נחתמה בפני שתי עדות: עוה"ד סיגל עזרן
- 7 שרעבני (עורכת הצוואה) ועוה"ד רותם גליקסברג (להלן: "עורכת הדין").
- 8 להשלמת התמונה יצוין שעורכת הדין ייצגה, ומייצגת גם כיום, את המשיב בהליכים המתנהלים
- 9 בפני בתביעה הרכושית.
- 10
- 11 7. זמן מה לאחר הירצחם של המנוח ואחיו, הגיש המשיב לרשם לענייני ירושה בבאר שבע-
- 12 באמצעות עורכת הדין- בקשה למתן צו לקיום הצוואה (ת"ע 58264-02-24).
- 13 מנגד, המבקשת- כאפוטרופסה הטבעית של הקטין- הגישה בקשה למתן צו ירושה אחר המנוח
- 14 (ת"ע 58268-02-24), וכן הגישה גם התנגדות לבקשת המשיב לקיום הצוואה (ת"ע 58269-02-24).
- 15 בהתאם להחלטת רשם הירושה מיום 25.2.2024, הועברו כלל התובענות הנ"ל לבית המשפט
- 16 לענייני משפחה.
- 17 בהחלטה שניתנה על ידי ביום 26.2.2024 נקבע קדם משפט בפני בתובענות הנ"ל ליום 27.6.2024.
- 18
- 19 8. חרף הוראות תקנה 62 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2019, המבקשת לא הגישה את
- 20 רשימת העדים שבכוונתה לזמן למתן עדות לקראת קדם המשפט הנ"ל, ובנוסף גם לא התייצבה
- 21 לדיון זה על אף שבקשתה לפטור אותה מהתייצבות לדיון נדחתה.
- 22 במהלך קדם המשפט שהתקיים בפני ביום 27.6.2024 ב"כ המבקשת הודיעה שהיא תגיש את
- 23 רשימת העדים (והבקשות) מטעם המבקשת בתוך 7 ימים. בהמשך לכך, ביום 3.7.2024, הגישה
- 24 המבקשת רשימת עדים מטעמה. בסעיף 2 לרשימת העדים הנ"ל צוין שבכוונת המבקשת לזמן
- 25 לעדות את עורכת הדין, שכן זו שימשה כעדה לחתימת המנוח על הצוואה.
- 26
- 27 9. בהחלטה נוספת מיום 27.11.2024 ניתנו הוראות להגשת תצהירי עדות ראשית מטעם הצדדים.
- 28 בסעיף 3 להחלטה זו נקבע שככל שיתעורר צורך בזימון עדים נוספים אשר לא ניתן יהיה לגבות את
- 29 עדותם בתצהיר, יהא על הצדים להגיש- בתוך המועדים שנקבעו להגשת התצהירים- בקשה
- 30 מנומקת לזימון עדים בצירוף תמצית העדות הצפויה.
- 31 כן נקבע בהחלטה זו קדם משפט מסכם בפני בתובענות ליום 23.3.2025.
- 32

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

ת"ע 58269-02-24 פלוגית נ' האפוטרופוס הכללי במחוז דרום ואח'

10. ביום 29.1.2025 הגישה המבקשת את תצהירי העדות הראשית מטעמה. חרף ההוראות הברורות שניתנו בהחלטה מיום 27.11.2024 כמפורט לעיל, המבקשת לא הגישה בצוותא עם תצהירה בקשה לזימון עדים נוספים כלשהם מטעמה.

11. בקדם משפט המסכם אשר התקיים בפני ביום 23.3.2025, טענה ב"כ המבקשת שאי הגשת הבקשה לזימון עדים במועד שנקבע מקורה בשגגה, והמבקשת מעוניינת לזמן לעדות את עוה"ד סיגל עזרן שרעבני (עורכת הצוואה), וכן את עדת הקיום הנוספת- עורכת הדין. בהמשך לדברים אלה טענה ב"כ המבקשת שהיה על עורכת הדין להתפטר מייצוגו של המשיב וזאת נוכח הוראות סעיף 36 לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), תשמ"ו-1986 (להלן: "**הכללים**") ופסיקה אליה הפנתה. ב"כ המשיב הודיעה שלא תתנגד לזימון העדות הנוספות הנ"ל, וכן טענה שאין מקום להורות על הפסקת ייצוגו של המשיב על ידה.

בהחלטה אשר ניתנה בתום הדיון הותר זימון שתי העדות הנ"ל כעדות נוספות מטעם המבקשת, חרף מחדלה של ב"כ המבקשת, ובנוסף ניתנו הוראות להגשת בקשה ותגובה בכתב בעניין הפסקת ייצוגה של עורכת הדין, תוך שהובהר שההחלטה בסוגיה זו תינתן על יסוד כתבי הטענות כנ"ל.

12. בקשת המבקשת בכתב בעניין הפסקת הייצוג הוגשה ביום 31.3.2025, ותגובת המשיב לבקשה זו הוגשה ביום 7.4.2025. באותו מועד ניתנה החלטה המתירה הגשת כתב תשובה מטעם המבקשת, וכתב תשובה כנ"ל הוגש ביום 10.4.2025 - ומכאן החלטה זו.

עיקר טענות המבקשת

13. עורכת הדין הינה אחת משתי עדות הקיום לצוואה, ולאחר עיון בכתב ההתנגדות שהוגש מטעם המבקשת ונוכח הטענות שהועלו במסגרתו, היה עליה להתפטר מייצוגו של המשיב.

14. כעולה מדברי עורכת הדין בפרטיכל הדיון מיום 26.6.2024, דבר העובדה שהיא תיקרא להעיד היה ידוע לה כבר אז, ברם גם בשלב זה היא לא חדלה מלייצג את המשיב.

15. ביום 3.7.2024 הגישה המבקשת את רשימת העדים מטעמה, אשר כללה גם את עורכת הדין. מרשימת העדים שהוגשה עלה בבירור שיש בכוונת המבקשת לזמן את עורכת הדין לעדות כעדה מטעמה. ברם, גם בשלב זה לא חדלה עורכת הדין מייצוג המשיב.

16. עדותה של עורכת הדין הינה מהותית, ועל כן היה עליה לחדול מייצוג המשיב מיד לאחר הגשת ההתנגדות.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

ת"ע 58269-02-24 פלוגית נ' האפוטרופוס הכללי במחוז דרום ואח'

17. בכלל הנסיבות שהובאו לעיל נטען שעורכת הדין פעלה בניגוד לכלל 36(א) לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), תשמ"ו-1986, בכך שלא פסקה מלייצג את המשיב. בנוסף טענה המבקשת שעורכת הדין גם לא עתרה לקבלת רשות בית המשפט להמשך הייצוג, כמתחייב מכלל 36(ב) לכללים הנ"ל.

18. המבקשת הפנתה בבקשתה ובכתב התשובה שהוגשו מטעמה לפסיקה אשר לשיטתה תומכת בטענותיה, ובין היתר לפסקי הדין הבאים:

- ע"א 5185/93 **היועץ המשפטי לממשלה נ' רינה מרום**, מט(1) 318 (1995).
- תמ"ש 108880/03 **ד.פ. נ' י.ר.** (נבו 12.2.2006).
- ע"פ 236/88 **אברהם איזמן נ' מדינת ישראל**, מד(3) 485 (1990).
- ע"א 6235/15 **למיה ראג'י חלאק נ' מונא כריים** (נבו 15.2.2017).
- ה"פ (שלום ת"א) 200867/08 **אלי גאזי נ' ORTEKS TEKSTIL ISLETMELERY SANAYI YI** (נבו 19.4.2009) **VE TICARET A.S**.

19. על כן, ונוכח העובדה שעורכת הדין זומנה לעדות ומדובר בעדות מהותית, עתרה המבקשת להורות על הפסקת ייצוגו של המשיב על ידי עורכת הדין, לרבות ע"י עו"ד אחר ממשרדה.

עיקר טענות המשיב

20. המשיב התנגד להפסקת ייצוגה של עורכת הדין או מי ממשרדה ועתר להורות על דחיית הבקשה. לשיטתו יש לאפשר את המשך ייצוגו ע"י עורכת הדין, תוך מתן הוראות לפיהן עורכת הדין תהא העדה הראשונה שתיחקר מבין עדיה של המבקשת. לחילופין עתר המשיב לאפשר את המשך ייצוגו בהליך ע"י עו"ד אחרת ממשרדה של עורכת הדין.

21. לטענת המשיב, עורכת הדין שימשה רק כעדת קיום לצוואה, ולא ערכה את הצוואה, וזאת כעולה גם מטענות המבקשת עצמה. על כן, עדותה של עורכת הדין תהיה טכנית, לאקונית ונקודתית, ותתמצה רק בעניין חתימתו של המנוח בפניה על צוואתו במועד הנקוב בה. ובעדות זו אין כדי להקים ניגוד עניינים בין ייצוגה את המשיב ובין עדותה הצפויה.

22. הנושאים האחרים בגינם עתרה המבקשת להעיד את עורכת הדין הינם ספקולטיביים ופרי המצאתה בלבד, וכל מטרתם הינה לפגוע בייצוגו של המשיב.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

ת"ע 58269-02-24 פלונית נ' האפוטרופוס הכללי במחוז דרום ואח'

23. המבקשת קיבלה מבית המשפט הקלות רבות, ובקשתה הנוכחית הוגשה לאחר שלא הגישה רשימת עדים ו/או בקשה לזימון עדים כפי שהיה עליה לעשות.

24. הכלל האוסר על עורך דין לייצג אדם בתיק בו הוא עומד להעיד מטעם אותו אדם הקבוע בכלל 36(א) לכללים, אינו חל במקרה זה, נוכח הסייגים הקבועים בסעיף 36(ב) לכללים, ובשעה שזימונה של עורכת הדין לעדות לא התבקש ע"י המשיב, אלא ע"י בעל הדין שכנגד-המבקשת.

25. במקרה בו עורך הדין זומן לעדות ע"י בעל הדין שכנגד, אזי ייצוגו יופסק בזמן העדות בלבד, ולא לפניו או אחריה.

26. בניגוד לטענת המבקשת, אין כל מניעה שעורך דין אחר ממשרדה של עורכת הדין ייצג את המשיב במהלך חקירתה, וכך מבוקש להורות.

27. המשיב הפנה בתגובתו לפסיקה אשר לשיטתו תומכת בטענותיו, ובין היתר לפסקי הדין הבאים:

- ת"א 67353-11-22 רוני אלוני סדובניק נ' "אפרת" - אגודה למתן יעוץ וסיוע לנשים הרות במצוקה (ע"ר) (נבו 20.10.2024).
- (ועדת משמעת לשכת עוה"ד ארצי) 77/16 עו"ד יוסי נקר נ' ועדת האתיקה הארצית של לשכת עורכי הדין בישראל (נבו 3.5.2017).
- ק"ג (אזורי ת"א) 27420-05-15 ישראלה משולם - מבטחים עמיתים קרנות פנסיה (נבו 15.8.2016).
- ת"ע 107960/09 ע. (מ.) ד נ' ע.מ. (נבו 14.5.2012).
- תמ"ש 48976/99 מ. ב. י נ' ס מ (נבו 13.1.2008).
- ת"א 35445-01-17 עירד תמיר נ' מוטי בן משה (נבו 21.1.2019).
- ת"א 20551-08-13 מנחם גלילי נ' בוריס גיטרמן (נבו 24.5.2016).

28. מכל הטעמים האלה עתר המשיב להורות על דחיית הבקשה.

דיון והכרעה

29. כפי שיפורט להלן בהרחבה, אזי לאחר עיון בבקשה בתגובה ובכתב התשובה שהובאו בפני, לא מצאתי להיעתר לבקשת המבקשת בגדרה עתרה להורות על הפסקת ייצוגו של המשיב ע"י עורכת הדין. להלן יובאו טעמי ונימוקי לקביעה זו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

ת"ע 58269-02-24 פלונית נ' האפוטרופוס הכללי במחוז דרום ואח'

30. סעיף 36 לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), תשמ"ו-1986, שעניינו "עורך דין כעד", קובע כהאי לישנא:

"(א) לא ייצג עורך דין אדם בהליכים משפטיים, לרבות ערעור, אם הוא עומד להעיד מטעם אותו אדם באחד משלבי ההליכים האמורים; נקרא עורך הדין להעיד מטעמו של אדם אחרי שהחל לייצגו – יחדל מן הייצוג.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על מסירת עדות כשעורך דין נקרא להעיד בידי בעל דין יריב, או בענין שהוא טכני או ברשות בית המשפט או ברשות הועד המחוזי."

31. בפסק הדין אשר ניתן בבית המשפט העליון ברע"א 6668/20 עקיבא גרשון נ' אדן השרון בנייני איכות בע"מ [פורסם בנבו] (1.10.2020) עמד כב' השופט גרוסקופף על הרציונל שבבסיסו של כלל 36(א) הנ"ל:

"מצב הדברים בו בא כוח מייצג משמש גם כעד הוא מצב בלתי רצוי. הוא מציב את בא הכוח המייצג בניגוד עניינים בין שני תפקידיו – כעד החייב במסירת האמת מזה, וכבא כוח המחויב לייצג בנאמנות את הלקוח מזה, ועלול להעמיד את בית המשפט במצב לא נוח אם יידרש לקבוע ממצאי מהימנות ביחס לבא הכוח המייצג בכובעו כעד. משום כך מורה כלל 36(א) לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), התשמ"ו-1986 (להלן: "כללי האתיקה") כי "לא ייצג עורך דין אדם בהליכים משפטיים, לרבות ערעור, אם הוא עומד להעיד מטעם אותו אדם באחד משלבי ההליכים האמורים..." (ראו ע"א 5185/93 היועץ המשפטי לממשלה נ' מרום, פ"ד מט(1) 318, 338-339 (1995); גבריאל קלינג אתיקה בעריכת דין 372-378 (2001) (להלן: "קלינג"); אהרון אנקר "הרציו של הכלל האוסר על עורך דין לייצג צד בהליכים משפטיים ולהעיד למענו באותו ענין" הפרקליט ל 101 (התשל"ו))."

לאור הרציונל האמור, מקום בו מבקש עו"ד מייצג להעיד מטעם לקוחו בענין שאינו טכני, עליו לקבל רשות לעשות כן מבית המשפט או מהוועד המחוזי של לשכת עורכי הדין.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

ת"ע 58269-02-24 פלונית נ' האפוטרופוס הכללי במחוז דרום ואח'

32. כלל 36 לכללים, כמרבית הכללים הקבועים בכללי האתיקה המקצועית של לשכת עורכי הדין, מכון בראש ובראשונה לשיקול דעתם של עורכי הדין.

33. כלל 36(א) לכללים קובע שעורך דין **לא ייצג** אדם בהליך משפטי בו עורך הדין עומד להעיד כעד מטעם מרשו הנ"ל. כן קובע כלל זה שככל שעורך הדין נקרא להעיד מטעם מרשו, לאחר שהחל בייצוגו, עליו **לחדול מן הייצוג**.

כלל 36(ב) לכללים קובע שההוראות בדבר הימנעות מקבלת הייצוג וכן הפסקת הייצוג הקבועות בכלל 36(א) לכללים, לא יחולו במקרה בו זימונו של עורך הדין לעדות נעשה ע"י **בעל הדין שכנגד**. המלומד, גבריאלי קלינג, התייחס לכך בספרו "אתיקה בעריכת דין" (2001) בעמ' 377, וכלהלך:

" האיסור על הייצוג אינו חל על עורך דין, שנקרא להעיד בידי בעל דין יריב. הוראה זו נועדה למנוע שימוש לרעה באיסור בכוונה לסכל את הייצוג על ידי עורך הדין שבו בחר בעל הדין. אמלמלא הוראה זו יכול היה היריב לזמן לעדות את עורך הדין, אפילו לעניין שולי, ובכך לאלצו לוותר על הייצוג. יתר על כן, ההחלטה להעיד את עורך הדין מטעם לקוחו נתונה להחלטת עורך הדין ולקוחו. אלה שוקלים את הכדאיות שבהשמעת העדות לעומת הצורך לוותר על הייצוג על ידי אותו עורך דין. קריאת עורך הדין לעדות על ידי היריב אינה מותירה את אותה ברירה."

בכלל 36(ב) לכללים, נקבעו מס' חריגים נוספים לתחולת כלל 36(א) לכללים, המאפשרים את המשך ייצוגו של בעל דין בידי עורך דינו, וזאת גם אם בעל הדין ביקש להעיד את עורך דינו כעד מטעמו, וכלהלך:

- המשך הייצוג כנ"ל יתאפשר במקרים בהם עדות עורך הדין הינה בעניין טכני.
- המשך הייצוג יתאפשר במקרה בו ניתנה לכך רשות בית המשפט/הוועד המחוזי.

ויודגש; עפ"י ההוראות הקבועות ברישא לכלל 36(ב) לכללים, במקרים בהם זימונו של עורך הדין להעיד נעשה ע"י הצד שכנגד, ממילא הוראות כלל 36(א) לכללים אינן חלות, וכפועל יוצא המשך ייצוגו של בעל הדין ע"י עורך דינו אינו נדרש לקבלת אישור, והוא אינו כפוף להוכחת קיומם של שני החריגים הנוספים המפורטים לעיל (היינו: עדות בעניין טכני, וקבלת רשות מבית המשפט או הוועד המחוזי).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

ת"ע 58269-02-24 פלוגית נ' האפוטרופוס הכללי במחוז דרום ואח'

34. המבקשת הפנתה בבקשתה להוראות כלל 36(א) לכללים ובקשתה נסמכת על הוראות כלל זה. טענת המבקשת הינה שעורכת הדין פעלה בניגוד להוראות כלל זה (ראו 7 לבקשה), ומטעם זה יש להורות על הפסקת הייצוג.

אין בידי לקבל טענה זו. הנכון הוא שכלל 36(א) לכללים אינו חל במקרה שבפני, וזאת מהטעם שזימונה של עורכת הדין לעדות התבקש ע"י המבקשת ולא ע"י המשיב! היינו: זימונה של עורכת הדין התבקש ע"י "בעל דין יריב" כמשמעו בכלל 36(ב) לכללים, ובמצב דברים זה ונוכח הוראות כלל 36(ב) רישא לכללים, אין כל מניעה שעורכת הדין תמשיך בייצוגו של המשיב, ולא הייתה כל הפרה של הוראות כלל 36(א) לכללים.

35. כפי שיפורט להלן גם הפנייתה של המבקשת לפסיקה שהובאה בבקשתה ובכתב התשובה, אין בה כדי להועיל לה.

36. פסק דינו של כבוד השופט שאול שוחט בתמ"ש 108880/03 ד.פ.נ' י.ר. ואח' (פורסם בנבו, 12.2.06) - פסק דין זה עסק במקרה בו עורך הדין התבקש להעיד מטעם מרשו, ולא כעד מטעם הצד שכנגד, וקביעותיו של כב' השופט שוחט שם היו בהתאם לנסיבות הנ"ל. בסעיף 4 ב' לפסק הדין ציין כב' השופט שוחט שהכלל הקבוע בכלל 36(א) הנ"ל לא יחול במקרה בו עורך הדין נקרא להעיד מטעם הצד שכנגד, וכהאי לישנא:

" כלל 36(א) לכללי לשכת עוה"ד (אתיקה מקצועית), תשמ"ו - 1986 קובע, כי לא ייצג עורך דין אדם בהליכים משפטיים אם הוא עומד להעיד מטעם אותו אדם באחד משלבי ההליכים האמורים. אם לקח על עצמו, בכל זאת, את הייצוג והוא נקרא להעיד מטעמו של אותו אדם יחדל מן הייצוג. כלל 36(ב) לכללים אלה מסייג ואומר שכלל (א) לא יחול על מסירת עדות כשעוה"ד יקרא להעיד מטעם בעל הדין היריב או בענין טכני או ברשות בית המשפט...וגו'."

כעולה מסעיף 4 ה' לפסק הדין, גם המניעה הקיימת בייצוגו של זוכה עפ"י צוואה ע"י עורך הדין שערך את הצוואה, הינה בהתייחס לאפשרות שעורך הדין יזמן לעדות ע"י מרשו ולא ע"י הצד שכנגד, וכלהלן:

" עו"ד המייצג זוכה על פי צוואה, אותה ערך ו/או שימש עד לעשייתה, ראוי שיבחן את כתב ההתנגדות על עילות ההתנגדות המפורטות בו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

ת"ע 58269-02-24 פלונית נ' האפוטרופוס הכללי במחוז דרום ואח'

היתה בכתב ההתנגדות עילה שיש בה כדי להצביע כי היא עליו להעיד
מטעמו של שלוחו ראוי לו שימשוך ידו כבר בשלב זה מלהמשיך
וליצגו. (ההדגשה אינה במקור-ר.ב.)

להשלמת התמונה יצוין שבפסק דין מאוחר יותר אשר ניתן ע"י כב' השופט שוחט ביום 16.6.2024, בגדרי רמ"ש 69025-05-24 עו"ד פלוני ואח' נ' פלונית ואח' (פורסם במאגרים), התקבלה בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה, במסגרתה נפסל עורך דין מהמשך ייצוגו של מבקש קיום צוואה וזאת לבקשת הצד שכנגד.

בפסק דין זה התייחס כב' השופט שוחט לפסק דינו בתמ"ש 108888/03 הנ"ל, והבהיר שבמסגרת תמ"ש 108888/03 הוא כלל לא נדרש לשאלה האם מכוח הוראות כלל 36 הנ"ל בית המשפט אכן רשאי להורות על הפסקת ייצוג של עורך דין (ראו עמ' 3 לפסק הדין בשורות 23-30), וכן עמד על ההבדל בין מקרה שבו עורך הדין מבקש להעיד מטעם מרשו בניגוד לכלל 36(א) לכללים, לבין מקרה בו עורך הדין מוזמן לעדות מטעם הצד שכנגד כמפורט בכלל 36(ב) לכללים, וכלהן:

" גם הבקשה שהייתה בענייננו לפני ביהמ"ש קמא לפסילת עוה"ד פלוני להמשך ייצוג נסמכה על כלל 36 הנ"ל (ראו בס' 1 לבקשה). ברם, בענייננו עוה"ד פלוני אמנם שימש כעד לצוואת המנוחה אך הוא אינו מבקש להעיד בהליך מטעם מרשיו (המתנגדים לצוואה). המשיבים, מבקשי קיום הצוואה, הם אלו שמבקשים לזמנו לחקירה כעד. כאמור, כלל 36(א) האוסר על הייצוג מסווג בנסיבות בהן "עורך דין נקרא להעיד בידי בעל דין יריב" לפי כלל 36(ב). "

37. פסק דינו של בית משפט העליון בע"א 5185/93 היועץ המשפטי לממשלה נ' רינה מרום, מט(1) 318 (1995)-

נסיבות המקרה שם שונות מנסיבותיו של המקרה שבפני, שעה שבעניין מרום הנ"ל עורכת הדין אשר ערכה את הצוואה נשוא ההליך שם, העידה מטעם מרשתה- מבקשת הקיום- וזאת בניגוד להוראות כלל 36(א) הנ"ל. כאמור, זה אינו המקרה שבפני.

38. פסק דינו של בית משפט העליון בע"פ 236/88 אברהם איזמן נ' מדינת ישראל, מד(3) 485 (1990)- גם נסיבות המקרה הנ"ל שונות מנסיבות המקרה שבפני, ואין בקביעות בית המשפט שם כדי לסייע למבקשת בטענה לפיה יש להורות על הפסקת הייצוג במקרה שבפני.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

ת"ע 58269-02-24 פלוגית נ' האפוטרופוס הכללי במחוז דרום ואח'

39. פסק דינו של בית משפט העליון בע"א 6235/15 למיא ראגי חלאק נ' מונא כריים (נבו 15.2.2017) -

גם במקרה זה דובר היה על עורך דין שהעיד מטעם בעל הדין אותו ייצג בהליך, בניגוד להוראות כלל 36(א) לכללים, ולא בעורך דין מייצג אשר זומן להעיד ע"י בעל הדין שכנגד.

40. החלטת בית משפט השלום בה"פ 200867/08 אלי גאזי נ' ORTEKS TEKSTIL ISLETMELERY

SANAYI YI VE TICARET A.S (נבו 19.4.2009) -

במקרה זה דובר על עורך דין אשר הגיש תצהיר מטעם בעל הדין אותו ייצג בהליך, והוגשה ע"י הצד שכנגד בקשה לפסילת תצהירו נוכח הוראות כלל 36(א) הנ"ל. נסיבות המקרה שבפני שונות כאמור, שעה שבנדוננו בעל הדין היריב (המבקשת) הוא שעתר לזימון עורכת הדין. למעלה מן הצורך יוער שבפסק הדין שניתן בה"פ 20087/08 הנ"ל, הבקשה לפסילת התצהיר נדחתה.

41. זאת ועוד; אף אם היה מתברר שעורכת הדין אכן פעלה בניגוד להוראות כלל 36(א) לכללים (וכאמור זה כלל אינו המצב בנדוננו), אזי גם אז אין לקבל את הנחת המוצא של המבקשת לפיה בכל מקרה מקומן של טענות אלה להתברר בבית המשפט דווקא ולא במוסדות לשכת עורכי הדין. הנכון הוא שהיה על המבקשת להוכיח שמקרה זה נמנה על אותם מקרים חריגים בהם על בית המשפט לעשות שימוש בסמכותו ליתן סעדים בגין הפרת כללי האתיקה של עורכי הדין, וזאת בהתאם להלכה הפסוקה המחייבת שיצאה תחת ידי בית משפט העליון בגדרי רע"א 9930/17 אל מדאמין בע"מ נ' חביב שחאדה חנא (פורסם בנבו 28.3.2018).

אלא שהמבקשת כלל לא התייחסה בכתבי טענותיה להלכה זו ו/או לאופן יישומה על נסיבות המקרה שבפני, קל וחומר שלא עלה בידה להוכיח שמקרה זה אכן נמנה על אותם מקרים חריגים בהם על בית המשפט לעשות שימוש בסמכותו.

42. בנסיבות אלה, ומשנקבע שעורכת הדין לא הפרה את הוראות סעיף 36(א) לכללים ואין כל מקום להורות על הפסקת ייצוגה, אזי מכח קל וחומר, אין גם כל מקום למנוע ייצוגו של המשיב ע"י עורכת דין אחרת ממשרדה של עורכת הדין. לעניין זה, ובגדר למעלה מן הצורך, מצאתי להביא גם את דבריה של כב' השופטת דברת ברמ"ש 23264-01-16 ש.כ.נ' ח.ס (פורסם בנבו, 29.2.16), כלהלן:

" הטעם לאיסור על עורך דין לייצג במשפט בו הוא צפוי להעיד הינו הפער

בין תפקידו כעורך דין לבין תפקידו כעד. מכאן שהאיסור נוגע רק לעורך

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

ת"ע 58269-02-24 פלונית נ' האפוטרופוס הכללי במחוז דרום ואח'

הדין עצמו ואין מקום להרחיב אותו ולקבוע כי עורך דין מנוע מלייצג
בתיק רק מאחר ושותף במשרדו צפוי להעיד בתיק...".

ראו בהקשר זה גם בספרו של גבריאלי קלינג 'אתיקה בעריכת דין' (2001) בעמ' 375 :

" משנמנע הייצוג מעורך דין לרגל מתן עדות על ידו, אין מניעה שעורך דין
אחר ממשרדו ימשיך בייצוג. לא רק שאין בכללים איסור על כך, אלא
שהגיונו של האיסור אינו מחייב את הרחבתו על אחרים, זולת עורך הדין
המעיד עצמו".

סוף דבר

43. אשר על כן, ונוכח כל שפורט לעיל מצאתי לדחות את הבקשה על כל חלקיה.
יחד עם זאת, ובשים לב שנעתרתי לבקשת המבקשת לזימון עורכת הדין לעדות כעדה מטעם
המבקשת, מצאתי להורות שעדותה של עורכת הדין תישמע טרם שמיעת יתר עדיה של
המבקשת, ובמהלך עדות זו, ייצוג המשיב יעשה באמצעות עורכת דין אחרת ממשרדה של
עורכת הדין.

44. נוכח התוצאה אליה הגעתי מצאתי לחייב את המבקשת בהוצאות הבקשה בסך 3,000 ₪. סכום
זה ישולם לידי המשיב בתוך 30 ימים מהיום אחרת יישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כדין
עד למועד התשלום בפועל.

45. מתיר פרסום ההחלטה במאגרים המשפטיים בהשמטת פרטים מזהים ובכפוף לשינויי עריכה.

ניתנה היום, כ"ט ניסן תשפ"ה, 27 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.

רמי בזיה, שופט